

NOWE NAZWY CZYLI JAK NIE ZGUBIĆ SIĘ W TYM WSZYSTKIM

FIBRAIN ®

Premise Networking

W czasach kiedy 100 MHz było bardzo wysoką częstotliwością stosowaną w okablowaniu, wszystko wydawało się proste. Każdy wiedział że UTP to kabel nieekranowany, zaś FTP ekranowany. Problem pojawił się gdy powstały kable STP, S-STP, PIMF.

Niejednoznaczność nazw oraz ich dowolność doprowadziła do regulacji nazewnictwa. Usystematyzowanie ich zostało wprowadzone już w normie

ISO/IEC 11801 2nd Edition wydanej w 2002 roku, a następnie poprzez normę EN 50173 w Europie.

Ujednolicony sposób opisu metod ekranowania okablowania pozwolił na zabezpieczenie się przed niezrozumieniem pomiędzy użytkownikiem końcowym, a producentem / dystrybutorem.

NOWE NAZWY OKABLOWANIA

Powstały standard zastąpił wszelkie poprzednie nazwy, a jego prosta koncepcja nazewnictwa pozwala niewtajemniczonym użytkownikom na szybkie ich przyswojenie.

WZÓR TWORZENIA - x/yTP

x - jest nazwa ogólnego ekranu tuż pod izolacją zewnętrzną:

U - brak ekranu
F - ekran w postaci folii metalowej
S - oplot metaliczny (warkocz)
SF - oplot metaliczny i folia metalowa

y - jest nazwa ekranu wokół każdej pary żył:

U - brak ekranu
F - folia metalowa wokół każdej żyły

Problem może pojawić się w odróżnieniu S-FTP od SF/FTP gdyż różnią się one tylko separatorem, a jednak określają dwie zupełnie inne metody ekranowania.

STARA NAZWA	NOWA NAZWA
UTP	U/UTP
FTP	F/UTP
S-FTP	SF/UTP
STP, S-STP, PIMF	U/FTP folia wokół każdej pary, brak oplotu ogólnego
	F/FTP folia wokół każdej pary, ogólny oplot z folii
	S/FTP folia wokół każdej pary, ogólny oplot metaliczny

POZIOME, A STAŁE

Często pod pojęciem poziome jak i stałe rozumiemy ten sam typ okablowania (okablowanie poziome, zamontowane na stałe). Wykonywane są z kabli instalacyjnych, które łączą gniazdo abonenckie z panelem krosowym.

NORMA, A BEZPIECZEŃSTWO POŻAROWE

Norma określa także zabezpieczenie okablowania przed pożarem oraz sposób jego palenia (wydzielanie substancji w trakcie spalania).

LSOH lub LSZH materiał trudnopalny (bezpłomieniowy), powłoka bezhalogenowa,

LSFROH lub LSFZRZ materiał niepalny, powłoka bezhalogenowa

Zwykła powłoka PCV pali się bez problemu, a w trakcie jej spalania wydzielają się niebezpieczne dla zdrowia substancje. Podczas pożaru, halogen zawarty w plastiku wydziela chlorek wodoru, który po zetknięciu z wodą, zamienia się w kwas chlorowodorowy. W czasie spalania wydzielają się toksyczny dym, a także kombinacja gazów/kwasów.

Obecnie można coraz częściej spotkać w instalacjach kable w powłoce LSZH. Powłoka ta redukuje ilość toksyn i żrących gazów w trakcie spalania, przez co zabezpiecza bezpieczeństwo ludzi i urządzeń znajdujących się w pomieszczeniach.

„Całe szczęście, że komitety standaryzacyjne nie tylko wprowadzają coraz to nowsze zapisy, ale także starają się usystematyzować wcześniejsze ustalenia.”

Przygotował i opracował

Marcin Oleszczuk

Product Manager Systemów Okablowania Strukturalnego